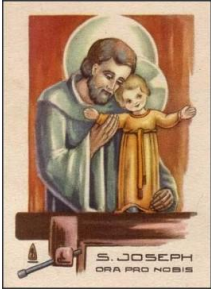

THÂM TRẦM

Phu Quân Lặng Lẽ Yêu Thương Nâng Đỡ Dưỡng Phụ Âm Thầm Hướng Dẫn Chở Che

Im lặng là động thái rất ư bình thường nhưng lại không hề dễ dàng duy trì, bởi vì ai cũng muốn thể hiện chính mình để chứng tỏ mình hơn người, càng khó im lặng hơn khi mình bị hiểu lầm, oan ức.

Thật kỳ lạ, vô ngôn mà đa ý, bởi vì Hazlitt nhận định: *“Im lặng là một nghệ thuật lớn của cuộc nói chuyện. Bản chất giản dị là kết quả tự nhiên của tư tưởng sâu sắc.”* Sự thâm trầm có chiều sâu thăm thẳm, đó là con người sâu sắc. Thật vậy, các vĩ công đều phát

sinh từ khoảng im lặng. Thánh TS Thomas Aquino có những ý tưởng độc đáo và những tác phẩm thâm thúy là do ngài thích im lặng để suy tư, đến nỗi người ta gọi ngài là “con bò câm.” Nói đến tính cách thâm trầm thì chắc chắn không ai “qua mặt” Đức Thánh Giuse – Đức Phu Quân và Đức Dưỡng Phụ, đặc biệt là Đấng Công Chính của Thiên Chúa.

Cái tên như tạo nên “số phận” của con người. Thật vậy, chữ Giuse theo tiếng Do Thái là יוסף [Yosef], tiếng Hy Lạp là Ἰωσήφ [Ioseph], nghĩa là “thêm vào.” Thật thú vị với ý nghĩa này khi nói về Đức Thánh Giuse, con ông Gia-cóp, dòng dõi Thánh vương Đa-vít, là “phần phụ” nhưng lại rất quan trọng. Đức Thánh Giuse thuộc con nhà danh gia vọng tộc nhưng sống rất đơn sơ, giản dị.

Mặc dù là người chồng và người cha mẫu mực, nhưng lại sống rất khiêm hạ, trầm tĩnh, quên mình vì vợ con, dẫn thân vì người khác, nêu cao tinh thần phục vụ, âm thầm tan biến như hạt muối hòa tan để làm ngon mọi thứ, và rồi không ai nghĩ gì đến muối nữa. Một “con số không” rất giá trị.

Như chúng ta đã biết, Đức Thánh Giuse là Phu Quân của Đức Maria – Thánh Mẫu Thiên Chúa, và Dưỡng Phụ của Chúa Giêsu, có “vai vế” lắm, mang trách nhiệm nặng nề thì công cán to lắm, thế nhưng không thấy ngài nói gì, có lẽ ngài chỉ cười thôi. Quả thật, cuộc đời ngài hoàn toàn “nhỏ bé,” trầm lặng tuyệt đối, hầu như không có tài liệu nào ghi lại lời nói nào của ngài. Đúng như Chúa Giêsu nói: *“Ai là người nhỏ nhất trong tất cả anh em, kẻ ấy là người lớn nhất.”* (Lc 9:48) Giáo hội Công giáo tôn xưng ngài là Thánh Cả, và cũng là bốn mạng của Giáo Hội lễ hành.

Nhân đức quan trọng và cần thiết là đức công chính, vì Chúa Giêsu dạy: *“Trước hết hãy tìm kiếm Nước Thiên Chúa và đức công chính của Người.”* (Mt 6:33) Thật vậy, “một khi NÊN công chính thì con người được BẢO ĐẢM ơn cứu độ.” (Rm 5:1-2) Với Đức Thánh Giuse, chúng ta có nhiều điều để nói, mà rồi cũng chẳng có gì để nói. Thật kỳ lạ! Biết mà không khoe khoang, cười trừ như mình không biết. Đó là khôn ngoan đích thực.

Lời thẳng thắn trong sách Huấn Ca có vẻ làm “rất tai” nhiều người lắm: *“Kẻ ngu dần chửi thẳng vào mặt; quà tặng của con người tham lam làm rơi nước mắt. Học trước đã rồi hãy nói sau; để ngừa bệnh, con hãy uống thuốc.”* (Hc 18:18-19). Thế nhưng lại hợp lý lắm. Cách so sánh rất thực tế: *“Uống thuốc để ngừa bệnh.”* Như vậy, “học trước, nói sau” là chí lý. Như người Việt cũng nói: *“Biết thì thưa thốt, không biết thì dựa cột mà nghe.”* Không biết mà “tài lanh” thì quả là dại dột, đúng ra phải nói là “ngu xuẩn.” Ngu dốt sinh ra độc đoán, độc đoán sinh ra độc ác, bởi vì “đầu bả đậu” không thể hiểu nổi ý tưởng cao xa, rồi hóa tự ái. La Rochefoucauld nói rõ: *“Những kẻ có trí tuệ tầm thường thì hay lên án những gì vượt quá tầm hiểu biết của họ.”* Kinh Thánh cho biết: *“Thần khí thánh là thầy dạy dỗ, luôn TRÁNH thói lọc lừa, RỜI XA những lý luận ngu dốt, và GHÊ TỎM những chuyện bất công.”* (Kn 1:5)

Nói gần, nói xa, chẳng qua nói thật: Im lặng là điều không dễ thực hiện. Trong những lúc chỉ có vài người ngồi chung bàn mà ai cũng giành nói, nói như chưa bao giờ được nói, tự nhận mình biết nhiều, chữ nghĩa đầy bụng, muốn mình nổi bật, đôi khi nói mà không suy nghĩ, không uốn lưỡi bảy lần. Nhưng có điều chắc chắn là cứ nói nhiều thì sai nhiều, nói ít thì sai ít. Không nói gì như Đức Thánh Giuse là thượng sách. Vả lại, nói cũng phải biết cách nói chứ đâu có dễ. Trước khi nói thì phải suy nghĩ, đắn đo, nói sao cho ngắn gọn mà đầy đủ. Nói dai, nói dài, hóa dại. Nghĩ là điều khó, nói ra càng khó hơn, nhưng làm thì khó lắm. Lachausser phân tích: *“Nghĩ đúng, nói đúng, vậy cũng chưa đúng, mà còn phải làm đúng.”* Tuyệt chiêu!

Đề cập vấn đề tâm linh, sách Huấn Ca căn dặn: *“Trước khi xét đoán, hãy tự kiểm điểm, thì trong giờ Chúa đến viếng thăm, con sẽ được khoan hồng.”* (Hc 18:20) Tính toán không hề đơn giản, dù chỉ suy nghĩ về điều nhỏ. Xem chừng “đơn giản” nhưng có khi chỉ là “đang giỡn” mà thôi. Việt ngữ có kiểu “nói lái” độc đáo mà chí lý!

Là tín nhân Công giáo, không ai lạ gì với cách nói “ba thù” – bộ ba gồm Ma Quỷ, Thế Gian, Xác Thịt. Ham nói mà không ham làm là “dính líu” tới “quỷ” Xác Thịt, vừa ích kỷ vừa kiêu ngạo nên “ham nói” lắm. Ai thích “chỉ tay năm ngón” đều là kẻ nói nhiều. Thực tế là thế. Do đó, chẳng dễ gì mà “im lặng” đâu. Cái này giảng cái nọ, cái nọ xọ cái kia, rồi liên quan cả Ma Quỷ và Thế Gian.

Có thể nói rằng giữ im lặng là một nhân đức, liên quan đức khiêm nhu. Đức Thánh Giuse thâm trầm và khiêm nhu lắm, chẳng quan tâm có ai biết mình hay không, chỉ cần Chúa biết thôi. Biết im lặng mới là người khôn ngoan. (G 13:5)

Phải luôn cảnh giác cao độ với mưu ma chước quỷ, vì nó là loại virus độc hại lây nhiễm mau chóng, hơn cả virus Vũ Hán hiện nay, rất khó nhận biết dấu hiệu. Thánh Vịnh gia nói: *“Lưỡi kẻ thù giăng, xin gỡ con ra khỏi, vì nơi con trú ẩn, chính là Ngài. Trong tay Ngài, con xin phó thác hồn con, Ngài đã cứu chuộc con, lạy Chúa Trời thành tín.”* (Tv 31:5-6) Không gì khôn ngoan hơn là hoàn toàn phó thác cho Thiên Chúa quan phòng mọi sự. Đức tin của Đức Thánh Giuse lớn lao và mạnh mẽ, nên ngài thần nhiên và lặng lẽ, hoàn toàn tín thác nơi lòng thương xót và toàn năng của Thiên Chúa.

Trình thuật 2 Sm 7:4-5, 12-16 nói rằng Thiên Chúa đã cho ông Na-than biết: *“Khi ngày đời của người đã mãn và người đã nằm xuống với cha ông, Ta sẽ cho dòng dõi người đứng lên kế vị người, một người do chính người sinh ra, và Ta sẽ làm cho vương quyền của nó được vững bền. Chính nó sẽ xây một nhà để tôn kính danh Ta, và Ta sẽ làm cho ngai vàng của nó vững bền mãi mãi. Đối với nó, Ta sẽ là cha, đối với Ta, nó sẽ là con. Nhà của người và vương quyền của người sẽ tồn tại mãi mãi trước mặt Ta; ngai vàng của người sẽ vững bền mãi mãi.”*

Rất ngắn gọn nhưng đầy đủ, cho thấy rõ Ý Chúa tiền định. Ở đây chúng ta hiểu về Đức Thánh Giuse, một người uy thế nhưng không thích chứng tỏ mình. Thật vậy, ngài tự hạ như hạt muối hòa tan vào mọi thứ, đến nỗi không còn ai nhận ra muối. Ngài không nói nhưng hành động cụ thể. Thánh Teresa Ávila (Teresa Sánchez de Cepeda y Ahumada, 1515-1582), Tiến sĩ Giáo hội, quả quyết: *“Không có điều gì tôi xin với Đức Thánh Giuse mà không được. Nếu không tin tôi nói, bạn hãy thử mà xem!”* Ngài không nói, nhưng hành động cụ thể.

Đức Thánh Giuse sống đức tin tuyệt vời, hoàn toàn chìm mình trong Dòng Thương Xót nên không cần nói gì cả, mà chỉ thể hiện cách xưng tụng như Thánh Vịnh gia đã nói: *“Tình thương Chúa, đời đời con ca tụng, qua muôn ngàn thế hệ miệng con rao giảng lòng thành tín của Ngài. Vâng con nói: Tình thương ấy được xây dựng tới thiên thu, lòng thành tín Chúa được thiết lập trên trời.”* (Tv 89:2-3) Mọi điều đã ứng nghiệm như Thiên Chúa đã tuyên phán từ xưa: *“Ta đã giao ước với người Ta tuyển chọn, đã thề cùng Đa-vít, nghĩa bậc Ta, rằng: Dòng dõi người, Ta thiết lập cho đến ngàn đời, ngai vàng người, Ta xây dựng qua muôn thế hệ.”* (Tv 89:4-5) Đức Thánh Giuse là thế đó!

Đề cập đức công chính, Thánh Phaolô giải thích: *“Không phải chiếu theo Lễ Luật mà Thiên Chúa đã hứa cho ông Áp-ra-ham và dòng dõi ông được thế gian làm gia nghiệp, nhưng ông được lời hứa đó vì đã TRỞ NÊN CÔNG CHÍNH NHỜ LÒNG TIN.”* (Rm 4:13) Vì tin mà Tổ phụ Áp-ra-ham được công chính hóa, và Đức Thánh Giuse cũng vậy. Đó là hệ quả tất yếu theo lời hứa của Thiên Chúa, vì “lời hứa của Ngài được hoàn toàn chứng nghiệm.” (Tv 119:140)

Và rồi vị Tông Đồ Dân Ngoại cho biết thêm: *“Vì tin mà người ta được thừa hưởng lời Thiên Chúa hứa; như thế lời hứa là ân huệ Thiên Chúa ban không, và có giá trị cho toàn thể dòng dõi ông Áp-ra-ham, nghĩa là không phải chỉ cho những ai giữ Lễ Luật, mà còn cho những ai có lòng tin như ông. Ông là tổ phụ chúng ta hết thảy, như có lời chép: Ta đã đặt người làm tổ phụ nhiều dân tộc. Ông là tổ phụ chúng ta trước mặt Thiên Chúa, Đấng ông tin tưởng, Đấng làm cho kẻ chết được sống và khiến những gì không có hoá có. Mặc dầu không còn gì để trông cậy, ông vẫn trông cậy và vững tin, do đó ông đã trở thành tổ phụ nhiều dân tộc, như lời Thiên Chúa phán: Dòng dõi người sẽ đông đảo như thế.”* (Rm 4:16-18)

Giao ước muôn đời của Thiên Chúa là tặng phẩm hoàn toàn miễn phí, hiệu quả tuyệt đối và thực sự hữu ích cho những ai thành tâm tín thác vào Ngài, và chắc hẳn người được “ưu tiên” không ai khác chính là Đức Thánh Giuse – Đức Dưỡng Phụ của Con Thiên Chúa. Là Đấng toàn năng và bất biến, Thiên Chúa “vẫn thành tín yêu thương, đề cao danh thánh và lời hứa của Ngài trên tất cả mọi sự.” (Tv 138:2)

Kinh Thánh cho thấy đức tin của Tổ phụ Áp-ra-ham vô cùng vĩ đại: Sẵn sàng ra đi theo lệnh Chúa truyền, và cũng không ngại hạ sát chính đứa con trai duy nhất của mình làm hy lễ dâng Thiên Chúa. Dù cho khó khăn cách mấy, khó đến nỗi có lúc tưởng như tuyệt vọng, nhưng Tổ phụ Áp-ra-ham vẫn hành tín trung nghĩa: *“Ông Áp-ra-ham đã chẳng mất niềm tin, chẳng chút nghi ngờ lời Thiên Chúa hứa; trái lại, nhờ niềm tin, ông đã nên vững mạnh và tôn vinh Thiên Chúa, vì ông hoàn toàn xác tín rằng: điều gì Thiên Chúa đã hứa thì Người cũng có đủ quyền năng thực hiện. Bởi thế, ông được kể là người công chính.”* (Rm 4:20-22)

Dù “muộn màng” cũng xin mượn lời Thánh Vịnh để chúc mừng Tổ phụ Áp-ra-ham và Đức Thánh Giuse: *“Phúc thay người ở trong thánh điện, họ luôn luôn được hát mừng Ngài.”* (Tv 84:5) Ước gì chúng ta cũng mau trưởng thành tâm linh để khả dĩ được công chính hóa, nhất là trong Mùa Thương Khó này, vì đây là cơ hội ngàn vàng!

Trình thuật theo Thánh sử Mát-thêu (Mt 1:16, 18-21, 24a) cho biết: Gia-cóp sinh Giuse, chồng của bà Maria, bà là mẹ Đức Giêsu cũng gọi là Đấng Kitô. Sau đây là gốc tích Đức Giêsu Kitô: bà Maria, mẹ Người, đã thành hôn với ông Giuse. Nhưng trước khi hai ông bà về chung sống, bà đã có thai do quyền năng Chúa Thánh Thần. Ông Giuse, chồng bà, là người công chính và không muốn tố giác bà, nên mới định tâm bỏ bà cách kín đáo. Ông đang toan tính như vậy, thì kìa sứ thần Chúa hiện đến báo mộng: *“Này ông Giuse, con cháu Đa-vít, đừng ngại đón bà Maria vợ ông về, vì người con bà thụ mang là do quyền năng Chúa Thánh Thần. Bà sẽ sinh con trai và ông phải đặt tên cho con trẻ là Giêsu, vì chính Người sẽ cứu dân Người khỏi tội lỗi của họ.”*

Lời kể ngắn gọn, nhưng chúng ta thấy trong đó cả một hành trình dài đằng đẵng, đầy gian khó, hẳn là Đức Thánh Giuse bị giằng co dữ dội lắm. Chả thế mà Chàng định ngấm ngấm bỏ đi khi thấy Nàng bụng to. Vừa lo vừa sợ. Chết chắc! Thời đó bị ném đá cho chết chứ chẳng đùa đâu. Thật đáng quan ngại! Ý định “bỏ của chạy lấy người” cũng là lẽ thường của con người, thế nhưng sứ thần cấp báo cho ngài biết rằng chuyện không đơn giản như vậy, vì đó là “quyền phép của Chúa Thánh Thần” chứ chẳng tào lao thể tục đâu. Cứ theo lẽ thường của con người thì ớn thì mồ đi. Chắc là Đức Thánh Giuse lúc ấy vừa gãi đầu vừa cười. Ngại thì ngại, nhưng như thế thì OK thôi.

Tĩnh giác và biết rõ sự thế, Đức Thánh Giuse liền làm y như sứ thần Chúa dạy và vui vẻ “đưa nàng về dinh” ngay, Chẳng có gì lẩn cán nữa. Hoàn toàn an tâm. Tất nhiên Đức Thánh Giuse “vô tư” tiếp tục hành nghề thợ mộc để mưu sinh, chuẩn bị cho mái ấm tương lai. Ôi chao, thật thanh thản và bình an!

Tôn danh Giuse có ý nghĩa rất thâm thúy. Theo Anh ngữ, Giuse là JOSEPH, mỗi mẫu tự có một ý nghĩa: **J**ust [Công Chính] + **O**bedient [Tuân Phục] + **S**ilence [Thình Lặng] + **E**xample [Mẫu Mực] + **P**atron [Bảo Trợ] + **H**elper [Án Nhân]. Theo Việt ngữ, nếu hoán vị hai mẫu tự E và U, chữ Giuse thành chữ Giêsu – cho thấy mối liên hệ giữa Dưỡng Phụ và Con Thiên Chúa.

Hiện nay, trong khi chịu đựng con virus Vũ Hán phá rối trị an, phong cách thâm trầm của Đức Thánh Giuse như lời nhắc nhở chúng ta nên bình tĩnh và giữ thình lặng, vừa lợi cho mình vừa lợi cho cộng đồng, tín thác và cầu nguyện. Thình lặng, đau khổ, và công chính có giá trị và liên quan với nhau. Thánh Rosa Lima (1586-1617, Peru) cho biết: *“Thiếu gánh nặng đau khổ thì không thể đạt đến đỉnh cao ơn thánh. Tặng phẩm ơn thánh gia tăng khi các cuộc giao chiến gia tăng.”*

Lạy Thiên Chúa nhân lành, xin ban ơn biến đổi và giúp chúng con noi gương Đức Thánh Giuse, biết quên mình, sẵn sàng dẫn thân, sống tích cực vâng theo Thánh Ý Chúa. Nguyện xin Đức Thánh Giuse nguyện giúp cầu thay, đặc biệt trong thời gian khó khăn lúc này, nhiều thứ đau khổ liên đới với nhau gây ảnh hưởng cả thế giới nhân loại. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Đấng Cứu Độ duy nhất của nhân loại. Amen.

TRẦM THIÊN THU